

Izazovi u području gospodarenja otpadom iz perspektive lokalnih jedinica

UVODNO PROMIŠLJANJE

Područje gospodarenja otpadom u suvremenom društvu, s obzirom na svoju neraskidivu povezanost s područjem zaštite okoliša, kao i međusobnu uvjetovanost s učinkovitim i održivim raspolaganjem prirodnim resursima u najširem smislu, svakako predstavlja jednu od ključnih strateških točaka društvenog razvoja svih država članica Europske unije, a tako i Republike Hrvatske. Međutim, iz sve raskoši svoje multidisciplinarnosti te izravnog i neizravnog kapilarnog doseg na prava i obveze nepreglednog niza kako različitih javnopravnih subjekata tako i pravnih i fizičkih osoba, u doseg ovog članka ograničit ćemo se na prava i obveze naših gradova i općina u predmetnom smislu. U bitnome, na području čitavog teritorija Republike Hrvatske ustrojeno je ukupno 555 gradova i općina, kojima svakako valja pribrojiti i Grad Zagreb, a upravo su Grad Zagreb i jedinice lokalne samouprave (dalje u tekstu: JLS) na temelju više ili manje izričitih zakonskih odredbi dužne na svom području osigurati uvjete i provedbu svih propisanih mjera gospodarenja otpadom.

Nažalost, mjere gospodarenja otpadom nisu taksativno navedene u obuhvatu djela predmetnog zakona koji uređuje, odnosno koji bi trebao uređivati sve

relevantne pojmove koji se koriste u vrlo složenim područjima rada i djelatnosti obuhvaćenih unutar pojma gospodarenje otpadom, slijedom čega je za definiranje istih nužno pažljivo i sistemski čitati i tumačiti sve propise koji izravno ili neizravno sadrže i/ili pobliže određuju neke od takvih mjera.

Stoga smo mišljenja, osobito uvažavajući prethodno navedenu okolnost kako su upravo JLS dužne na svom području osigurati provedbu svih propisanih mjera gospodarenja otpadom te kako učinkovita provedba visoko postavljenih zakonskih ciljeva izravno ovisi o kvaliteti i ozbiljnosti njihovog aktiviteta i angažmana, kako brojne obveze lokalnih jedinica u području gospodarenja otpadom zaslužuju posebnu pozornost. Navedeno osobito zaslužuje jer se novim normativnim okvirom lokalnim jedinicama nameću određene obveze koje iziskuju dodatne administrativne i financijske kapacitete, a propuštanje provođenja istih popraćeno je prilično izdašnjim prekršajnim sankcijama.

NORMATIVNI OKVIR

Od dana 31. srpnja 2021. na snazi je novi Zakon o gospodarenju otpadom¹ (dalje u tekstu: Zakon), a izričitom odredbom članka 191. istog Zakona prestao je važiti Zakon o održivom gospodarenju otpadom² (dalje u tekstu: ZOGO). Stoga smo u prethodnom odlomku namjerno upotrijebili riječ propisi, upravo iz razloga što citiranim Zakonom nisu propisane sve mjere, a tako i prava i obveze u području gospodarenja otpadom, već će značajan dio istih tek biti propisan uredbama, pravilnicima i napucima koje u okviru svojih nadležnosti na temelju izričitih zakonskih ovlasti donose Vlada Republike Hrvatske (dalje u tekstu: Vlada) i nadležni ministar, dok će određene mjere biti propisane i određene planovima gospodarenja otpadom koje donose Republika Hrvatska, odnosno jedinice područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb.

Iz teksta Konačnog prijedloga zakona o gospodarenju otpadom³ proizlazi kako je u 2018. godini došlo do izmjena i dopuna u ukupno četiri direktive Europskog parlamenta i Vijeća⁴, a 2019. godine donesena je Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.). Radi usklađivanja domaćeg zakonodavstva s navedenim propisima je, barem tako navodi predlagatelj zakona, bilo potrebno pristupiti izradi u potpunosti novog zakonskog rješenja, koje uključuje i donošenje još četiri uredbi, osam pravilnika i pet naputaka koja su nadležna tijela dužna sastaviti i donijeti u roku od šest mjeseci, odnosno u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu Zakona. Međutim, u kontekstu navođenja normativnog uređenja u području gospodarenja otpadom *de lege*

lata, vrlo je važno navesti kako je zakonodavac ovlastio Vladu na normativno uređenje nekih bitnih instituta i područja rada posebnim podzakonskim aktima, od kojih ipak posebno valja istaknuti Uredbu o gospodarenju komunalnim otpadom⁵ (dalje u tekstu: Uredba). Budući da su određene odredbe citirane Uredbe bile predmet ocjene suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske⁶ i zakonom, Ustavni sud Republike Hrvatske donio je Odluku i Rješenje⁷, kojom se ukidaju određene odredbe iste. Tako je Ustavni sud, s obzirom da iz niti jedne odredbe ZOGO-a ne proizlazi da je Vladi dano ovlaštenje da uredbom propiše razlikovanje korisnika koji su kućanstvo i onih koji nisu kućanstvo, ukinuo članak 14. stavke 11. i 12. Uredbe. Nadalje, Ustavni sud ne nalazi spornim propisivanje općih odredbi o ugovornoj kazni, kao ni pobliže definiranje pojma ugovorne kazne, ali nalazi kako je njezinim propisivanjem, kao dijela strukture cijene javne usluge, Vlada ipak izašla izvan okvira ovlaštenja koji joj je određen ZOGO-om. U konačnici, Ustavni je sud je ukinuo i članak 24. Uredbe koji uređuje institut poticajne naknade, iz razloga jer navedena mjera nije u dovoljnoj mjeri stimulativna za jedinice lokalne samouprave da u okviru svojih ovlasti provode mjere radi smanjenja količine miješanog komunalnog otpada koji nastaje na njihovom području te da ista nije pravedna u smislu jednake tretiranosti jedinica lokalne samouprave kod natjecanja za poticajna sredstva. Navedene su okolnosti također uzete u obzir pri izradi novog zakonskog teksta.

OBVEZE LOKALNIH JEDINICA – OPĆE ODREDBE

U kontekstu nadležnosti lokalnih jedinica u području gospodarenja otpadom, polazišnu točku za određivanje prava i obveza lokalnih jedinica nalazimo u članku 10. novog Zakona, odredbe kojega propisuju kako je izvršno tijelo JLS dužno na svom području osigurati uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. Iako tekstualno prilično sažeta, navedena je odredba, prema mišljenju autora ovih redaka, sadržajno izrazito složena jer obuhvaća niz radnji i mjera propisanih Zakonom, ali i niz radnji i mjera koje u ovom trenutku nije moguće analizirati jer se njihovo definiranje tek očekuje u podzakonskim aktima koje zakonom ovlaštena tijela tek trebaju sastaviti i donijeti. S druge strane, prekršajne odredbe za propuštanje osiguravanja propisanih mjera gospodarenja otpadom (*de lege lata* i *de lege ferenda*) propisane su odredba-

¹ NN 84/21

² NN 94/13, 73/17, 14/19 i 98/19

³ <https://sabor.hr/hr/konacni-prijedlog-zakona-o-gospodarenju-otpadom-drugo-citanje-pze-br-132-predlagateljica-vlada>

⁴ Direktiva (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i 150 akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 150, 14. 6. 2018.) Direktiva (EU) 2018/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada (SL L 150, 14. 6. 2018.), Direktiva (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.) i Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.).

⁵ NN 50/17 i 84/19

⁶ NN 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14

⁷ Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-II-2492/2017 i dr. od 23. ožujka 2021

ma članka 168. stavka 1. točke 1. istog Zakona, u kojem je smislu svakako važno istaknuti kako se iste ni na koji način ne odnose na izvršna tijela lokalnih jedinica, već isključivo na jedinice lokalne samouprave i Grad Zagreb kao pravne osobe. Navedena okolnost prema kojoj je izvršno tijelo nadležno za određeno postupanje, a pravna osoba isključivo odgovorna za propuštanje takvog postupanja se prožima kao svojevrsni uzorak kroz čitav tekst Zakona.

Nastavno na navedeno valja istaknuti kako je u članku 13. stavku 1., 2. i 4. Zakona propisano da su izvršna tijela jedinica lokalne samouprave (i Grada Zagreba) dužna osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom kojim upravlja trgovačko društvo u vlasništvu jedinica lokalne i/ili područne (regionalne) samouprave, zatim da sklope sporazum s navedenim društvima kojim se uređuju odnosi u vezi s predajom miješanog komunalnog otpada, kao i da osiguraju provedbu prethodno navedenih i opisanih obveza. Za eventualno propuštanje postupanja izvršnih tijela JLS prema propisanim obvezama, prekršajno će odgovarati lokalne jedinice kao pravne osobe, uz napomenu kako je za propuštanje prethodno opisanog postupanja zakonodavac predvidio i derivirao ni više ni manje nego tri odvojene i različite prekršajne odredbe⁸.

Nadalje, pojam javne usluge sakupljanja komunalnog otpada određen je u članku 64. Zakona, a podrazumijeva, u bitnome, prikupljanje komunalnog otpada na području pružanja javne usluge putem spremnika od pojedinog korisnika i prijevoz i predaju tog otpada ovlaštenoj osobi za obradu takvoga otpada. Područje pružanja javne usluge je područje jedinice lokalne samouprave i područje Grada Zagreba, a upravo je izvršno tijelo navedenih jedinica na svom području dužno osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način. U skladu s prethodno navedenim uzorkom, za propuštanje postupanja izvršnog tijela odgovorna je lokalna jedinica, dok prekršajna odgovornost za izvršno tijelo nije predviđena.

OBVEZE LOKALNIH JEDINICA - INFORMATIVNE KATIVNOSTI I AKCIJE PRIKUPLJANJA OTPADA

Određene obveze za izvršna tijela JLS propisane su u smislu provođenja različitih aktivnosti informativne naravi. Tako je u skladu s odredbama članka 78. stavka 4. Zakona izvršno tijelo JLS dužno putem sredstava javnog informiranja, mrežnih stranica, dopisima ili na dru-

⁸ članak 168. stavak 1. točke 2., 3. i 4. Zakona

gi prikladan način osigurati da je korisnik javne usluge upoznat s odredbama propisa kojim se uređuje sustav sakupljanja komunalnog otpada, uključujući i sadržaj ugovora koje davatelji usluge sklapaju s krajnjim korisnikom. Izvršna tijela su, također, dužna osigurati odvojeno sakupljanje komunalnog otpada na svom području, ali i objaviti te održavati ažurnima informacije o lokacijama mobilnih i reciklažnih dvorišta, odnosno spremnika za odvojeno sakupljanje komunalnog otpada.

Svaka JLS dužna je o svom trošku na odgovarajući način osigurati godišnju provedbu informativnih aktivnosti u svezi gospodarenja otpadom, a osobito održati najmanje jednu javnu tribinu te objavljivati informativne publikacije u tom smislu. Također, JLS su dužne uspostaviti i održavati mrežne stranice i na njima objavljivati sve relevantne informacije o gospodarenju otpadom na svom području te svake godine do 31. ožujka tekuće godine dostaviti nadležnom Ministarstvu izvješće o provedbi izobrazno-informativnih aktivnosti. Za propuštanje bilo koje od u ovom odlomku navedenih obveza također su predviđene prekršajne sankcije za gradove i općine.

Pod određenim uvjetima⁹ različite pravne i fizičke osobe-obrtnici mogu organizirati akciju prikupljanja određenog otpada u svrhu provedbe različitog sportskog, edukativnog, ekološkog ili humanitarnog sadržaja, a za provođenje takve akcije dužni su obavijestiti nadležni upravni odjel jedinice lokalne samouprave. Isto je upravno tijelo dužno dostaviti izvješće o provedenim akcijama na svojem području Ministarstvu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu. Mogućnost provođenja akcija prikupljanja otpada bila je predviđena i prethodnim zakonom, ali potencijalna prekršajna odgovornost u tom smislu svakako se može smatrati svojevrsnom zakonskom novinom.

Također, u ovom dijelu valja dodati kako je nadležno Ministarstvo dužno uspostaviti i voditi Informativni sustav gospodarenja otpadom, a sadržajno izdašni podaci koje sadrži takav sustav propisani su odredbama članka 129. Zakona. Međutim, u stavku 7. istog članka propisano je kako su lokalne jedinice dužne u svrhu vođenja informativnog sustava osigurati pravodobno i bez naknade sve podatke o gospodarenju otpadom koje posjeduju, a propuštanje navedenoga podliježe prekršajnom programu.

⁹ Pravna i fizička osoba – obrtnik može u suradnji s osobom koja posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom ili je upisana u Evidenciju kao sakupljač otpad ili kao oporabitelj bez dozvole ili kao trgovac koji je ovlašten preuzeti otpad u posjed organizirati akciju prikupljanja određenog otpada u svrhu provedbe sportskog, edukativnog, ekološkog ili humanitarnog sadržaja

GOSPODARENJE OTPADOM I KOMUNALNI RED

Iako je izričito zakonskom odredbom navedeno kako javna usluga sakupljanja komunalnog otpada nije komunalna djelatnost, to ni na koji način ne znači da predmetnim Zakonom nisu propisane brojne nadležnosti i obveze za komunalne redare u lokalnim jedinicama. Baš naprotiv, jer je odredbom članka 136. stavka 5. Zakona određeno kako nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada, spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanje ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave, odnosno komunalni redar¹⁰.

U bitnome, komunalni redar ovlašten je i dužan prije svega poduzimati radnje utvrđivanja identiteta počinitelja svakog Zakonu protivnog ostavljanja, odlaganja ili odbacivanja otpada, a posljedično rješenjem narediti uklanjanje istoga u postupku propisanom odredbama članaka 140. i 145. Zakona. Međutim, u kontekstu postupanja komunalnih redara osobito su zanimljive odredbe članka 142. Zakona koje suštinski uređuju područje otklanjanja nepravilnosti i nedostataka u okviru inspekcijskog nadzora, ali se podredno primjenjuju na postupanje komunalnih redara u vrlo široko i apstraktno određenim mogućim povredama Zakona (i podzakonskih propisa) od strane, prije svega, fizičkih osoba.

OPĆI AKTI

Budući da je sadržaj Odluka o načinu pružanja javne usluge (relativno) jasno taksativno propisan u sadržajno izdašnom i raznolikom članku 66. Zakona, u ovom dijelu osvrnut ćemo se, ne ulazeći u sadržaj takvih akata, na neke okolnosti koje je nužno uzeti u obzir pri njihovom donošenju kako bi bili zakoniti i pravodobni te kako bi se otklonila mogućnost prekršajnog sankcioniranja određenih radnji i postupaka u tom smislu.

Predstavničko tijelo JLS dužno je donijeti Odluku o načinu pružanja javne usluge u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona, točnije do 31. siječnja 2022. godine, dočim su davatelji javne usluge u roku od tri mjeseca od donošenja prethodno navedenih Odlu-

ka dužni donijeti cjenike javne usluge prikupljanja mišaćanog otpada. Odluke predstavničkog tijela svakako predstavljaju opće akte u smislu zakona koji uređuje područje lokalne samouprave, dok je za prethodno navedene cjenike Zakonom izrijekom propisano da je riječ o općim aktima.

Iako je nadležnost za donošenje cjenika u domeni davatelja javne usluge, u ovom smislu držimo važnim naglasiti kako je isti dužan od izvršnog tijela lokalne samouprave zatražiti suglasnost na cjenik, koji je prije davanja takve suglasnosti dužan provjeriti je li prijedlog cjenika u skladu sa Zakonom i o navedenom se očitovati. Propuštanje izvršnog tijela u pogledu navedenoga ne povlači, već pogađate prema prethodno utvrđenom modelu, potencijalne prekršajne sankcije za takvo tijelo, ali svakako predviđa iste za lokalne jedinice i Grad Zagreb.

Osobito zanimljivo rješenje zakonodavca odnosi se na obvezu provođenja javnog savjetovanja za prethodno navedene akte u trajanju najmanje 30 dana, čime se na određeni način derogiraju odredbe članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama¹¹ koji, između ostaloga, u potpunosti uređuje područje objave različitih dokumenata u svrhu savjetovanja s javnošću. Također, odredbom članka 66. stavka 3. Zakona je, iako je postupak objave općih akata koje donose lokalne jedinice uređen člancima 79. – 82. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi¹², propisano kako su predstavnička tijela lokalnih jedinica predmetne Odluke dužne dostaviti nadležnom Ministarstvu, ali i objaviti iste na mrežnim stranicama i u službenom glasniku JLS, sve u roku 15 dana od dana njihova donošenja. Za sve prethodno navedene radnje su, pogađate ponovno, propisane prekršajne sankcije za gradove i općine kao pravne osobe.

U konačnici u ovom dijelu, iako se navedena odredba odnosi na operativno postupanje, a ne na sadržaj i donošenje općeg akta, izvršna tijela lokalnih jedinica dužna su voditi popis korisnika u čije ime su preuzela obvezu sufinanciranja cijene javne usluge, dok propuštanje vođenja takvih popisa, sada već gotovo neizbježno dovodi do mogućnosti za prekršajno sankcioniranje lokalnih jedinica. dužna su voditi popis korisnika u čije ime su preuzela obvezu sufinanciranja cijene javne usluge, dok propuštanje vođenja takvih popisa, sada već gotovo neizbježno dovodi do mogućnosti za prekršajno sankcioniranje lokalnih jedinica.

¹⁰ Citirana odredba članka 136. stavka 5. Zakona pojmu komunalni redar u nomotehničkom smislu daje drugačiji odnosno prošireni značaj od odredbi članaka 109-117. Zakona o komunalnom gospodarstvu (NN 68/18, 110/18 i 32/20)

¹¹ NN 25/13 i 85/15

¹² NN 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13, 137/15, 123/17, 98/19 i 144/20

POSEBNO O UGOVORNOJ KAZNI I PREKRŠAJIMA

Bez namjere ulaženja u potencijalno sklisko područje teorijskog tumačenja instituta ugovorne kazne u pravnom poretku Republike Hrvatske, ovdje bismo ukazali na njezinu vrlo dvojbenu svrhovitost samo i isključivo u odnosu na postojeći Zakon. Naime, odredbom članka 72. stavka 1. Zakona propisano je kako je korisnik usluge dužan platiti davatelju usluge ugovornu kaznu ako ne ispuni neku od obveza iz članka 70. stavka 4. točki 1. do 4. i 6. do 9. Zakona ili ako ju neuredno ispuni.

Međutim, za propuštanje ispunjavanja upravo tih obveza propisanih u članku 70. stavka 4. točki 1. do 4. i 6. do 9. Zakona, zakonodavac je predvidio i odredbama članka 164. stavka 1. točkama 40. - 45. Zakona propisao izdašne prekršajne sankcije. Tako proizlazi da eventualne povrede ispunjenja obveza od strane i pravnih i fizičkih osoba s jedne strane mogu biti sankcionirane putem ugovorne kazne, koja je institut građanskog prava¹³, dok s druge strane takve povrede mogu, na temelju izričitih zakonskih odredbi, biti sankcionirane u okviru prekršajnog postupka. Navedeno je u najboljem slučaju dvojbene svrhovitosti i zakonitosti, s time da je jedno od usvojenih zakonskih rješenja, zaključujemo, u potpunosti suvišno te potencijalno može uzrokovati dodatno nepotrebno administrativno opterećenje i pravnu nesigurnost.

Iako nedvojbeno podupiremo sankcioniranje bitnih povreda propisa koji uređuju područje gospodarenja otpadom, okolnost da su Zakonom propisane čak 183 (!) prekršajne odredbe može uzrokovati razumne sumnje u operativnu provedivost i učinkovitost takvih sankcija, prije svega iz razloga jer opsežni i složeni propisi koji sadrže određene paušalne, neodređene i/ili nejasne odredbe mogu biti plodno tlo za različita široka tumačenja. Navedene sumnje u smislu dvojbene zakonitosti i ustavnosti dobivaju dodatnu, puno širu dimenziju dodamo li prethodno navedenome kako će se na temelju izričite odredbe članka 171. Zakona, prekršajem smatrati svako neispunjenje obveza koje će se tek propisati brojnim podzakonskim aktima na temelju članka 186. Zakona. Ovdje bismo samo podsjetili kako je u članku 2. Prekršajnog zakona¹⁴ proklamirano načelo zakonitosti na način da se prekršaji i prekršajne sankcije mogu propisati samo zakonom i odlukama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao i da nitko ne može biti kažnjen niti se prema njemu mogu primijeniti prekršajne sankcije za djelo koje prije nego je počinjeno nije zakonom ili međunarodnim pravom ili odlukom jedinice lokalne samouprave određeno kao prekršaj.

¹³ Odredbom članka 72. stavka 3. izričito je propisana prednja primjena zakona kojim se uređuju obvezni odnosi

¹⁴ NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 i 118/18

ZAKLJUČNO PROMIŠLJANJE

Propisivanje vrlo visokih i normativno složenih standarda postupanja i ponašanja imalo bi savršenog smisla u nekom idealnom svijetu visoke razine pravne sigurnosti u kojem bi se eventualni propusti zakonodavca korigirali kroz visoke moralne i poslovne standarde obveznika primjene nekog propisa ili korisnika određene javne usluge. Međutim, u odnosu na djelatnost gospodarenja otpadom, praksa i stvarnost često generiraju brojne izazove i probleme kako teorijske tako i operativne naravi, a lokalne jedinice i davatelji javnih usluga se u svom radu susreću s nejasnim i neodređenim situacijama u kojima moraju postupati na način da poštuju sva prava i obveze svih dionika te složene multidisciplinarnu djelatnost.

Predmetna multidisciplinarnost podrazumijeva prije svega postizanje sporazuma političke naravi za značajan broj lokalnih jedinica u Republici Hrvatskoj koje zajednički obavljaju djelatnost gospodarenja otpada, ali i realizaciju određenih politički postavljenih ciljeva koji se vrlo često odnose na uspostavu različitih kriterija za oslobađanje plaćanja određenih kategorija korisnika javne usluge. Nadalje, pivotalnu važnost za svako daljnje operativno postupanje, kao i za realizaciju spomenutih političkih ciljeva, ima svaka pojedinačna Odluka o načinu pružanja javne usluge koju je predstavničko tijelo svakog grada i općine dužno donijeti do kraja siječnja 2022. godine. Navedene odluke, kao i cjenici koji će u skladu s istima donijeti davatelji javne usluge, predstavljaju istinske izazove u nomotehničkom smislu, jer upravo o istima izravno ovisi učinkovitost svih Zakonom postavljenih društvenih ciljeva koji se žele postići. Ovdje, s obzirom na različite izazove različitih jedinica, kao i njihove administrativne i financijske kapacitete, apeliramo prije svega na minimiziranje normativnog oslanjanja na druge lokalne jedinice te prilagodbu vlastitih općih akata vlastitim mogućnostima i potrebama. U konačnici, ostvari li se plan provedbe glavnih aktivnosti potrebnih za učinkovit i uspješan prelazak na euro kojeg planiramo za 1. siječnja 2023., čini da nam već u 2022. godini slijede dodatne vrlo intenzivne normativne intervencije, kako u tekst samog Zakona i podzakonskih akata, tako i u odluke o pružanju javne usluge i cjenike.

Vedran Vukobrat, dipl. iur.
Pravni savjetnik-konzultant
LIBUSOFT CICOM d.o.o.